

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning.

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 18:37

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 18:37

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Som det er blevet sagt, er overholdelsen af økonomiaftalen mellem regering og kommunerne en forudsætning for, at økonomien ikke løber løbsk. Lovforslaget her, L 173, indgår i den justering af aftalesystemet, der skal sikre incitamenter til, at kommunerne lever op til deres ansvar og overholder aftalerne.

Med lovforslag nr. L 173 justeres aftalesystemet for den kommunale økonomi således, at statstilskuddet til kommunerne nedsættes ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. På den måde skabes der et incitament for kommunerne til at overholde økonomiaftalen, samtidig med at skattestoppet vedligeholdes. Hvis den samlede kommunale skatteudskrivning stiger, vil det kommunale merprovenu blive inddraget gennem en kombination af individuelle og kollektive nedsættelser af bloktilskuddet.

I budgetåret vil den individuelle modregning i bloktilskuddet svare til 75 pct. af den samlede kommunale skatteforhøjelse, og de resterende 25 pct. modregnes i det samlede kommunale bloktilskud. I året efter budgetåret vil den individuelle modregning være på 50 pct. af merprovenuet af en skatteforhøjelse, og den resterende del af skatteforhøjelsen vil igen blive inddraget for alle kommuner gennem en generel nedsæt-

telse af statstilskuddet til kommunerne. For de efterfølgende år foretages reguleringen over statstilskuddet samlet for kommunerne under ét.

Skattemekanismen indeholder både et kollektivt og et individuelt incitament til at samarbejde om at overholde skatteaftalen, og jo flere kommuner, der sætter skatten ned, desto mindre bliver den samlede skatteforhøjelse i givet fald og dermed også det beløb, der skal modregnes. Alle kommunale skattenedsættelser medvirker således til at reducere både den individuelle og den kollektive modregning i bloktilskuddet. Det er altafgørende for at undgå en overophedning af økonomien, at kommunerne overholder aftalerne.

Justeringen af aftalesystemet er dog ikke ensbetydende med en nedskæring af budgetterne. Kommunernes Landsforening og regeringen kan fortsat indgå aftaler, der giver reale løft i de kommunale udgifter, ligesom den økonomiaftale, som KL og regeringen indgik i juni 2007 og også i andre år og ved andre lejligheder, har givet et reelt løft af de kommunale udgifter til velfærdsydelse i bred forstand. Det er flere gange blevet nævnt som danmarkshistoriens største kommunale budgetter, og det er også det, som vi glædeligvis kan konstatere at vi har nu. Kommunernes budgetter bliver større år for år. Det kan der være gode grunde til, og derfor skal de også overholdes.

Venstre støtter også dette forslag om skattemekanismen.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:40

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side vender vi os som nævnt under behandlingen af det foregående lovforslag generelt imod regeringens tendens til at styre med kontrol og mistillid frem for med tillid og frihed. Derfor tager Socialdemokratiet også afstand fra den straffeekspedition over for kommunerne, der ligger i dette lovforslag.

Lovforslaget her er et betydeligt angreb på det lokale demokrati. Socialdemokratiet er meget bekymret for, at disse individuelle sanktionsmekanismer vil blive helt vilkårlige og med tiden føre til en langsom, men sikker ende på det kommunale selvstyre, for realiteten bliver jo i sidste ende, at det bliver staten, der i de enkelte

tilfælde kommer til at bestemme kommunernes udgiftsniveau helt ned på den enkelte kommune.

Som Kommunernes Landsforening skriver i sit høringsnotat, vil det ikke mindst blandt de kommuner, der gennem de seneste mange år har holdt deres skatter i ro, virke urimeligt og uretfærdigt, at de nu fremadrettet har større risiko for at blive straffet, end de ville have haft, hvis de tidligere havde sat skatten op og dermed sikret sig et bedre udgangspunkt.

Fra socialdemokratisk side stemmer vi imod dette lovforslag. Socialdemokratiet anbefaler i stedet for at fortsætte med det nuværende aftalesystem. Kommunerne og KL skal have en reel mulighed for at udvikle procedurer og metoder til en bedre samlet aftaleoverholdelse, end det har været tilfældet i 2008.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det kan jo ikke være overraskende, at Dansk Folkeparti kan tilslutte sig dette lovforslag, i og med at det som sagt er en del af udmøntningen af den del af finanslovaftalen for 2008, som vedrører justeringer af aftalesystemet i den kommunale økonomi. Som Venstres ordfører var inde på, giver det sådan set velfærdsministeren hjemmel til at nedsætte kommunernes tilskud ved en kombination af både individuelle og kollektive nedsættelser af tilskudsbeløbet, hvis den samlede beskatning stiger. Og det betyder selvfølgelig, at vi nu faktisk er i den situation, at vi ved, hvad der sker, hvis kommunerne lader skatten stige.

Hvis man kigger lidt tilbage på danmarkshistorien, vil man sådan kunne se, at spørgsmålet en gang om året har været fremme: Hvad vil der nu ske, hvis man ikke overholder den her del af aftalen? Hvad vil Thors hammer betyde? Hvad vil konsekvenserne være – hvor meget vil være individuelt, og hvor meget vil være kollektivt?

Med det her lovforslag får vi faktisk mulighed for helt konkret at vide det på forhånd, i og med at det jo klart står beskrevet, hvad konsekvensen bliver af, at kommunerne lader skatten stige ud over det, som er tilladt. Og det er jo sådan, som det blev sagt tidligere, at 75 pct. af den samlede skattestigning, nettoprovenuet, vil blive inddraget i år et, og i kommende år vil det så

blive 50 pct. af merprovenuet, der vil blive inddraget. Den resterende del af merprovenuet vil jo så blive inddraget kollektivt, og det betyder, at de kommuner, som ikke har lod i det, selvfølgelig vil stå med lommemesmerterne fra andres skattestigninger.

Det, der også er værd at nævne i det her lovforslag, er, at der også er mulighed for, at regeringen kan fastsætte en ramme for kommunale skatteforhøjelser. Det betyder så, at rammen faktisk godt kan blive større – man kan også sige, hvis man vil være negativ, at den kan blive mindre – men det er i hvert fald sådan, at lovforslaget her ikke er en indikator for, hvor høj rammen skal være, men at rammen stadig væk skal forhandles i de aftaler, som år efter år bliver indgået mellem KL og regeringen. Så Dansk Folkeparti er positive over for forslaget, og vi kan støtte det.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:44

Rasmus Prehn (S):

Jeg har noteret mig, at der var sådan en meget god gennemgang af lovforslaget, og så tænkte jeg, at jeg lige ville benytte mig af chancen til at stille et spørgsmål til hr. Hans Kristian Skibby. Sagen er jo den, at man meget rimeligt har lagt op til at tage udgangspunkt i 2008, og hvis der så er nogle kommuner, der tidligere har valgt at sætte skatten ned, men som nu gerne vil op på det niveau, de havde som udgangspunkt, bliver de ikke straffet for det. Det virker jo sådan rimeligt og positivt.

Men sagen er jo den, at hvis vi så kigger på, hvad niveauet er i 2008, og der så lige pludselig er nogle, der sætter skatten op til det, de havde før, må det samlede skattetryk jo alt andet lige stige, og så har vi altså et brud på skattestoppet. Hvilke mekanismer er det så at Dansk Folkeparti forestiller sig skal træde i kraft? Skal man, ligesom man har gjort i indeværende år, så kompensere på den statslige bundskat, eller hvordan skal man forholde sig til det?

Kl. 18:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes egentlig, at det her fremsatte lovforslag klart beskriver, hvad der er lagt op til. Og det er jo bl.a., at de sammenlagte kommuner,

som eksempelvis har sat skatten ned fra og med år 2008, vil blive friholdt, hvis andre vil sætte skatten op. På den her måde sikrer man således, at de kommuner, som ikke har ladet skatten stige, ikke får sanktionerne for, at andre har ladet skatten stige, og samtidig gives der ikke en sanktion for, at nogle af kommunerne frivilligt har valgt at lade skatten falde.

Det er jo sådan set det, mange kommuner har efterspurgt, fordi man har vurderet, at en lang række kommuner faktisk godt kunne have luft i deres kommunale budgetter til at lade skatten falde, men man har ikke turdet gøre det, fordi man har været bange for, hvilke konsekvenser det ville få. Derfor synes jeg sådan set, at det her lovforslag klart beskriver, hvad der bliver konsekvensen af, at kommuner lader skatten stige eller lader skatten falde. Der er altså en garanti for de kommuner, som har mulighed for at lade skatten falde.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Rasmus Prehn for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:46

Rasmus Prehn (S):

Ordføreren har fuldstændig ret i det referat af, hvad der står i lovteksten, ingen tvivl om det. Det er lige præcis det, der står.

Men det, der ikke står så meget om i lovteksten, er jo det forhold, at hvis man har en kommune, som tidligere har sat skatten ned og dermed har erhvervet sig retten til uden straffeaktion at sætte skatten op til samme niveau, vil det samlede skattetryk jo alt andet lige stige på grund af den her kommune – medmindre der så er nogle andre, der sætter skatten ned, men det ved vi jo ikke. Hvis vi nu antager det teoretiske eksempel, at alle kommuner holder skatten i ro på nær nogle enkelte kommuner, som tidligere har sat skatten ned – og de så sætter den op til det tidligere niveau – så er det jo, at det samlede skattetryk stiger, og så må det være et brud på skattestoppet.

Skal man så ind og kompensere på statslige skatter? Hvordan vil man håndtere det? Det står altså overhovedet ikke beskrevet i lovforslaget.

Kl. 18:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men altså, hør nu her: Det er jo faktisk et lovforslag, vi har til behandling her; det er ikke en

finanslovdiskussion, og det er ikke finansordførerne, som står for debatten her i dag, selv om vi godt nok tidligere har haft finansministeren på som minister.

Det her er et lovforslag, som tager klart udgangspunkt i de forskellige praksis, som der har været, og som der er nu, hvor man både tager hensyn til de ikkesammenlagte kommuner, som har sat skatten ned fra og med budgetår 2003, og de kommuner, som har kunnet sætte skatten ned og har gjort det – aktivt har sat skatten ned fra og med skatteåret 2008. Det er det, som det her lovforslag tager udgangspunkt i, og jeg skal ikke gå ind og diskutere, hvad der ligger uden for lovforslagets præmisser. Jeg skal sådan set kun som ordfører tage stilling til det enkelte lovforslag, og det er sådan set det, jeg gør, og det håber jeg så sandelig også at andre ordførere har gjort i den her debat.

Kl. 18:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordfører-rækken. Den næste ordfører er hr. Flemming Bonne, SF.

Kl. 18:48

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

En ting står klart nu, hvor vi er ca. midtvejs i behandlingen af de her tre lovforslag, nemlig at der er en grundlæggende forskel på opfattelsen af, hvordan man regulerer forholdet mellem stat og kommune. Det må jeg blot konstatere, og jeg er nok lidt rystet over, at vi er så langt fra hinanden.

Venstres ordfører bliver ved med at fremhæve, at vi i dag står med danmarkshistoriens største budgetter. Ja, det gør vi, men vi står altså også med danmarkshistoriens største fusion nogensinde, og det er en fusion, hvor man med rette kan stille spørgsmål ved, om den er fuldt finansieret. Det er jo et af de problemer, som vi forholder os til.

Som jeg tidligere sagde, da vi diskuterede L 172, er dagens tre regeringsforslag på det kommunale område gennemsyret af det, George Orwell kaldte newspæk, i deres besyngning af ønsket om at understøtte det kommunale aftalesystem. Det her forslag handler på ingen måde om at støtte kommunerne. Det handler om dikterer, så man er sikker på, at kommunerne lever op til de økonomiske rammer, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt – i øvrigt ivrigt sekunderet af nyliberalisterne i Ny Alliance.

Ud over at det her lovforslag samt de to andre forslag, som vi diskuterer her i dag, er udtryk for en utrolig mistillid til det kommunale selvstyre, er det også udtænkt utrolig fjernt fra den kommunale virkelighed, for tror man virkelig, at kommunalbestyrelsesmedlemmernes højeste ønske er at sætte skatten op? Som byrådsmedlem gennem 25 år har mit og mine byrådskollegaers arbejde på tværs af partierne altid været gennemsyret af ønsket om at skabe gode, billige og effektive løsninger. Det tilsiger al sund fornuft. Men også den budgetklemme, der er blevet lagt, er blevet stadig større igennem de sidste 5-10 år.

Derudover er det en hån mod kommunerne at lægge dem i lænker og tage dem som gidsler netop nu, hvor kommunalreformen og de mange nye opgaver har sat økonomien endnu mere under pres. De stordriftsfordele, som måtte komme, er for det første for norges vedkommende stadig væk fugle på taget, og hvis de ellers kommer og man på længere sigt kan høste frugterne, er det for det andet tvivlsomt, hvor mange man kan høste.

Jeg vil afslutningsvis blot sige, at de stadig tilbagevendende indgreb, som vi har fået i forhold til den kommunale skatteudskrivningsret, efterhånden begynder at ligne en tendens, så vi formentlig om få år får den kommunale skatteprocent dikteret direkte fra Finansministeriet på samme måde, som vi ser det i regionerne. Vi må stille os selv spørgsmålet, om det er det, vi vil. Efter SF's mening har den kommunale skatteudskrivning altid været en af hovedhjørnestenene i det danske decentrale kommunestyre. Det ansvarliggør, og det giver det kommunale selvstyre mening samt mulighed for lokale prioriteringer, hvis det altså får lov til at fungere.

Som i så mange andre forhold bliver vi nødt til at sige, at vi får det, vi betaler for; velfærden koster penge og skal finansieres. SF er imod lovforslaget, som det foreligger, og hvis det ikke er muligt at påvirke det under udvalgsarbejdet, stemmer vi imod.

Kl. 18:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal lige bede ordføreren om at blive her, for der er en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 18:52

Erling Bonnesen (V):

Det er rimelig tydeligt, at SF ikke ønsker de her skattemekanismer, og det er jo så SF's holdning.

Så er spørgsmålet jo rimelig enkelt: Hvor meget må kommuneskatterne få lov til at stige, hvis SF havde magt, som de har agt, for så er der jo fri bane?

Kl. 18:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:53

Flemming Bonne (SF):

Kommuneskatterne skal principielt holdes inden for de rammer, som man aftaler. Det, som vi anfægter, er måden, som aftalerne blevet dikteret på. Det er ikke aftaler, der indgås mellem ligeværdige parter. Det bliver vi nødt til at forholde os til. Jeg er sikker på, at den dag, vi rammer det rigtige aftalesystem – og opfattelsen er, at man laver aftaler mellem ligeværdige parter, og at den økonomiske ramme og rammerne i det hele taget matcher de krav, befolkningen har til serviceniveauet osv. – regulerer tingene sig selv.

Kl. 18:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Erling Bonnesen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:53

Erling Bonnesen (V):

Vi har under de foregående punkter været inde på, hvordan aftalerne bliver bragt til veje, nemlig at det er en reel forhandling, men her har SF jo et andet synspunkt. Lad os nu lige prøve at holde fast i det med skatterne og lave det tankeeksperiment, at det nu er på plads, hvad enten der er efter lidt mere forhandling eller lidt mindre forhandling; vi kommer så til det afgørende punkt, og så vil jeg gentage spørgsmålet: Hvor meget må kommuneskatterne få lov til at stige? Jeg kan forstå, at SF ikke ønsker de her skattemekanismer, og så er der sådan set netop fri bane til at hæve skatterne. Skal der bare gives fuldstændig frit løb, eller hvad er meningen?

Kl. 18:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:54

Flemming Bonne (SF):

Som udgangspunkt er SF jo et decentralt parti, og vi hylder i den grad det kommunale selvstyre. Vi er sikre på, at man ude lokalt og kommunalt er i stand til sammen med vælgere at fastsætte både skatteudskrivning og serviceniveau. Vi har ikke behov for at blive styret ovenfra med skattetestop osv. Det har vi ikke.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 18:55

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak for ordet.

De Konservative støtter naturligvis forslaget. Det her er jo led to – først forholdt vi os til balancetilskuddet, som er metoden til at styre driftsudgifterne, og det her er så for at give incitamenter til at overholde skatteteknikken.

Jeg skal starte med at sige, at det jo er en kombination af et individuelt og kollektivt system til at sikre overholdelse af aftalen og den måde, man kan skride ind på, hvis der sker brud. Det kommer sig jo af, at vi i forbindelse med de nye, store kommuner og den nye udligningsreform har set de nye kommuner, der fik flere penge til rådighed. Hvad gjorde de? Sænkede de skatten? Nej, det gjorde de ikke, de hævede serviceniveauet. Og hvad skete der i de kommuner, hvor man fik færre penge til rådighed? Sænkede man serviceniveauet? Nej, det gjorde man ikke, man hævede skatterne. Det duer selvfølgelig ikke, og derfor er det her jo en nænsom metode til at styre det og sikre et incitament til, at også skattedelen bliver overholdt.

Vi er også helt sikre på, at kommunerne bliver en troværdig samarbejdspartner, og det er vi nødt til at forlange af dem, og at man kan stole på, at de aftaler, som kommunerne selv indgår med flertallet i Folketinget, bliver overholdt. Og den her måde er metoden til at tackle den problemstilling.

Alternativet er individuelle aftaler. Det er regeringen imod, og det nævnte jeg også i den første tale, som sådan set omhandlede alle tre punkter, som vi i dag skal debattere – alle tre lovforslag. Vi vil gøre, hvad vi kan for at sikre det kommunale selvstyre og gerne øge det, men det er alt sammen funderet på, at de økonomiske aftaler overholdes.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er en kort bemærkning fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 18:57

Johs. Poulsen (RV):

Det er, fordi jeg synes, at debatten sådan set på mange måder er meget interessant, for både i det spørgsmål, som hr. Erling Bonnesen stillede før til hr. Flemming Bonne, og i det, der nu siges fra den konservative ordfører, er der en under-

liggende tone af, at kommunerne – underforstået de demokratisk valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer – er uansvarlige. Derfor må vi lave nogle mekanismer, der gør, at vi nok skal sørge for at holde dem på plads, når de nu er uansvarlige.

Det er jo der, hele den grundlæggende forskel er. Vi tror sådan set, at det er uklogt på forhånd at behandle folk, som om de er uansvarlige, og så tro, at det fremmer ansvarligheden. Vi tror sådan set, at det er bedre at bygge på ansvarlighed ud fra en saglig tilgang.

Jeg vil derfor spørge den konservative ordfører, om det aldrig nogen sinde har strejftet Det Konservative Folkeparti, at der kunne være gode grunde til, at man i juni måned sidste år ikke ramte den skatteudskrivning præcis på anden decimal efter kommaet, som man havde aftalt. Efter at man havde været igennem 2 år med centralt dikterede og fastsatte skatteprocenter, og efter at man havde været igennem 2 år med den største opgaveflytning i danmarkshistorien og den største udligningsreform, kunne der da være en grund til, at verden så en lille smule anderledes ud, end man havde forestillet sig herinde?

Kl. 18:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ordføreren.

Kl. 18:58

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at hr. Johs. Poulsen manipulerer med virkeligheden og også med det udsagn, der kom fra hr. Erling Bonnesen. For vi har jo ikke på noget tidspunkt nævnt noget som helst om, at det er uansvarlighed fra de enkelte byrådsmedlemmer og de enkelte kommuner. Vi taler om, at der mangler et styringsredskab, så kommunerne under ét kan håndtere den her situation.

Som jeg nævnte i min indledning til min første tale til L 172, har skiftende statsministre og finansministre appelleret til og bedt om, at KL sammen med kommunerne fik etableret et styringssystem, sådan at man kunne følge udviklingen måned for måned, sådan at man var sikker på at kunne overholde budgettet. Det er ikke sket, og så er det her den mest nænsomme og skånsomme måde at sikre, at KL og kommunerne nu er nødt til at skabe de her redskaber til at styre den økonomiske udvikling.

Vi har fuld tiltro til de enkelte byrådsmedlemmer, og vi har fuld tiltro til, at kommunerne gør præcis det arbejde, de er sat til. Men der

mangler en koordination, og det er så den, vi nu gerne vil have på banen.

Kl. 18:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Johs. Poulsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:59

Johs. Poulsen (RV):

Hvis man har fuld tiltro til, at kommunalbestyrelserne er i stand til at varetage deres opgaver også på det område, som lovforslaget handler om, skulle man jo ikke fremsætte lovforslaget. Så det glæder mig da rigtig meget, for det betyder vel, at man trækker lovforslaget tilbage mellem første- og andenbehandlingen. Og så er den del af det selvfølgelig på plads.

Jeg vil alligevel spørge til det principielle, nemlig om hr. Mike Legarth, som repræsenterer Det Konservative Folkeparti, der har en lang historie og tradition, ikke helt grundlæggende har den opfattelse, at opkrævning af skatter og fastlæggelse af serviceniveau hænger sammen, og at det er hjerteblodet i et egentligt kommunalt selvstyre at have muligheden for at udtrykke det forskelligt i forskelligt ledede kommuner, altså kommuner, der har forskelligt politisk flertal.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:00

Mike Legarth (KF):

Jeg gentager: Jeg refererede til de individuelle kommunalbestyrelsesmedlemmer, de individuelle kommuner. Dem har vi fuld tiltro til, og vi er helt sikre på, at de af hjertet forsøger at løse opgaven, så godt de kan. Men de er jo nødt til at forholde sig til, hvordan regnskabet udvikler sig totalt set, altså i kommunerne under ét. Hvis der ikke findes et koordinationsredskab, et styringsværktøj, til at sikre, at man under ét når den aftale, man har opnået i forhandlingerne med det flertal af partier, der er på Christiansborg, er der selvfølgelig en mangel i systemet, og det er det, vi nu beder om bliver implementeret. Og det kan vi gøre.

Med hensyn til de andre ting om offentligt forbrug og skat og det ene med det andet, har jeg og flere andre jo redegjort i detaljer for, at samfundsøkonomien selvfølgelig er det første, vi skal have på plads. Og det er altså vigtigt, at kommunerne overholder budgettet med den størrelse, det har.

Kl. 19:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 19:01

Flemming Bonne (SF):

Ordføreren var inde på, at det var vigtigt, at man havde de rigtige styringsredskaber. Det er jo selvfølgelig rigtigt, men det skal helst være styringsredskaber, som er aftalt mellem to ligeværdige parter, sådan som jeg ser det.

Nu har jeg forstået det sådan, at det er vigtigt også for ordføreren at markere, at aftalerne skal indgås under ét. Vil det sige, at ordføreren og ordførerens parti mener, at det er Kommunernes Landsforening, der skal have det fordelingspolitiske ansvar, og at det alligevel ikke er regeringen, der har det ansvar?

Kl. 19:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:02

Mike Legarth (KF):

Jeg synes da umiddelbart, at Christiansborg og det kommunale landskab er to ligeværdige organer. Men et flertal på Christiansborg beslutter, hvilken sum penge der kan anvendes til offentligt forbrug, og det er det, vi er nødt til at sikre bliver overholdt. Og det er jo, fordi pengene kun kan bruges én gang. Vi har jo ikke pengene liggende til rådighed et eller andet sted, hvis man bruger flere penge, end man er blevet stillet i udsigt. Det var derfor, jeg nævnte det med, at nok lever vi i den teknologiske tidsalder, men Christiansborg har alligevel ikke kunnet fremavle pengetræer til ekstra forbrug. Så det er egentlig svaret på det spørgsmål.

Kl. 19:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Flemming Bonne for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:03

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne stille spørgsmålet en gang til: Hvis nu summen ikke er stor nok, hvem er det så, der er ansvarlig for det fordelingspolitiske, således at man sikrer, at alle kommuner er i stand til at yde en fornuftig velfærd, således at vi ikke kører med første-, anden- og tredjeklasses kommuner?

Kl. 19:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Jamen der har vi jo under forhandlingerne en intens forhandlingsperiode, hvor KL med Finansministeriet gennemgår nøgletal, og der bliver aftalt DUT-ordninger og det ene og det andet, hvor der bliver taget højde for de her forskellige forhold, og så bliver der aftalt en sum under ét. Og der er det selvfølgelig KL og kommunerne, som i fællesskab skal sørge for at leve op til det beløb.

KI. 19:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning. Hr. Per Clausen.

KI. 19:04

Per Clausen (EL):

Jeg forstod på hr. Mike Legarth, at han ville forsvare det kommunale selvstyre. Det lyder godt. Der var kun et enkelt lille forbehold. Det er nemlig staten, der bestemmer – selvfølgelig – hvor mange penge staten vil overføre til kommunerne, men det er også staten, der på decimal bestemmer, hvor meget kommunerne må opkræve i skat, og så spørger jeg bare: Hvad er der så tilbage af det kommunale selvstyre?

KI. 19:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

KI. 19:04

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, der er et ekstremt højt niveau af selvstyre i kommunerne, men de har jo fået en ramme, de har fået et beløb til rådighed, og det er i henhold til det, at de agerer. Og når hr. Per Clausen siger staten, så er det jo et flertal på Christiansborg og dermed et flertal af borgerne, der har bestemt, at det skal være sådan. Så det kan jo ikke blive mere demokratisk.

KI. 19:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Per Clausen for yderligere en kort bemærkning.

KI. 19:04

Per Clausen (EL):

Nej, der er da ikke nogen tvivl om, at beslutningerne er truffet på demokratisk vis, men jeg spurgte bare, hvor det kommunale selvstyre bliver af, når kommunerne ingen mulighed har for at øge deres indtægter med henblik på at løfte nogle behov, som enten kan hænge sammen med, at man faktisk i den kommune synes, man vil have et højere serviceniveau, end hr. Mike Legarth mener er passende, eller fordi man er

løbet ind i nogle strukturelle problemer, der gør, at man har brug for flere penge. Jeg kan altså ikke se, at der er meget kommunalt selvstyre tilbage, når man ikke har mulighed for selv at have indflydelse på, hvilke indtægter man har.

KI. 19:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

KI. 19:05

Mike Legarth (KF):

Jeg ved ikke, om det er mig, der mindre begavet, men jeg forstår ikke rigtig, at mit svar ikke belyser det spørgsmål, hr. Per Clausen stillede i første runde.

Jeg synes, der er meget stort selvstyre i kommunerne. Der kan disponeres for meget store beløb. Jeg kan f.eks. nævne Kolding Kommune, hvor jeg selv er byrådsmedlem. Vi har et bruttobudget på 4 mia. kr., og der er masser af muligheder for at prioritere inden for den ramme.

Når jeg kigger på jobcentrene, er der meget stor forskel på, hvilket udbytte man får af den indsats, man yder. Jeg kan f.eks. nævne Københavns Kommune, som i forhold til en anden, sammenlignelig kommune får godt 460 mio. kr. mindre ud af indsatsen end gennemsnittet andre steder, og sådan er der en masse tiltag, der gør, at det er meget vigtigt, at der bliver prioriteret rigtigt i de enkelte kommuner. Det mener jeg er hovedopgaven, og der er lagt masser af kommunalt selvstyre i den.

KI. 19:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

KI. 19:06

(Ordfører)**Johs. Poulsen (RV):**

Jeg synes, det på mange måder har været en interessant debat indtil nu. Man kan jo sige, den har handlet om, hvilke vilkår der tegner sig for kommunerne fremover. Vi skal jo debattere endnu et lovforslag om lidt, og lad mig vende tilbage til indholdet af det, når vi kommer dertil.

Det, som debatten har afspejlet indtil videre, er jo i hvert fald, at hvor man tidligere, ikke mindst i regeringspartierne, Venstre og De Konservative, trods alt havde den opfattelse, at den principielle ret til at opkræve skat i kommunerne og tidligere også i amterne var hele kernen i det kommunale selvstyre, fordi den principielle ret til at opkræve en lokal skat og lade den afspejle det serviceniveau, man nu engang fastlag-

de lokalt, og lade den afspejle, at man havde forskellige prioriteringer i Hvide Sande, på Fyn og på Frederiksberg, var et gode. Men vi kan høre af debatten i dag og ikke mindst se af det lovforslag, vi behandler nu, at både Venstre og De Konservative har forladt det helt principielle synspunkt, at det at opkræve skat er hele kernen og hjerteblodet i et kommunalt selvstyre, og det synes jeg faktisk er ret chokerende.

Som vi hørte fra den seneste ordfører, betyder det nu ikke længere noget, hvorvidt det er sådan, som hr. Per Clausen spurgte om, nemlig at man får hele sin økonomi styret af staten, for det er jo tilfældet nu. Hidtil har staten kunnet styre de penge, man selv har uddelt til kommunerne, og det er selvfølgelig naturligt nok. Man har forhandlet om det, men selvfølgelig sidder staten som afsender og dermed også i sidste ende som den, der bestemmer beløbs størrelse. Men nu ønsker man altså også at bestemme skatteudskrivningen helt ud i decimalerne, og det er jo ganske interessant, for det er afmontering af det, man i hvert fald teoretisk set altid har ment var hjerteblodet i et kommunalt selvstyre og noget meget, meget vigtigt.

I de mange år, jeg har beskæftiget mig med politik, har jeg egentlig forstået det sådan, at det også var hjerteblod for De Konservative og Venstre, at denne principielle ret var til stede. Nu siger man egentlig, at det ikke længere betyder noget, fordi kommunerne har nogle store budgetter, og så kan de jo bare være mere rationelle på nogle områder end på nogle andre, og så har de noget at lege med.

Det er helt klart, at det er rigtigt, at der er forskel på, hvor veldrevne kommunerne er, og at der er forskel på, hvordan man prioriterer tværgående på nogle områder. Men det er da interessant nyt, at man nu siger fra de to partiers side, at skattedelen ikke længere betyder noget. Den skal også styres fra centralt hold, formodentlig fordi man har et mantra, der hedder skattestop, som er det eneste, der er styrende for den politiske retning i regeringen og efterhånden har været det i mange, mange år. Det er kedeligt for de mange mennesker, der interesserer sig for en lille smule mere end skatten, selv om skat selvfølgelig også er et interessant emne. Nu har vi jo den glæde, at skatteministeren repræsenterer velfærdsministeren i aften, så vi har nok nogle muligheder for også at få diskuteret skat.

Men vi synes, det er et problem, at disse engang principfaste forsvarere af et kommunalt selvstyre, ikke mindst Venstre i den sammen-

hæng, jo i virkeligheden har gjort det, som det handler om, nemlig at imødekomme Dansk Folkeparti. Man kan sige tillykke til Dansk Folkeparti, for Dansk Folkeparti har faktisk gennem nogle år advokeret for, at de muligheder skulle skabes i lovgivningen, og Dansk Folkeparti har advokeret for, at man skulle have mulighed for at styre kommunerne individuelt. Dansk Folkeparti har advokeret for alle de synspunkter, det må jeg medgive Dansk Folkeparti at man har, og nu får man dem altså imødekommet.

Men det synes jeg roligt man kan klandre Venstre og De Konservative for. Nu har man opfyldt det, som vel primært har været hr. Kristian Thulesen Dahls allerhøjest ønske, nemlig individuel styring af skatteudskrivningen i hver enkelt kommune fra Slotsholmen. Dansk Folkepartis finansordfører udtrykte det jo også selv sådan, dengang aftalen blev præsenteret; og jeg citerer:

Finansministeren har fået lov til at stå og true kommunerne med en lille pistol, måske med en vandkanon. Bagved får jeg så lov til at stå og true med en pumpgun, og vi har en aftale om, at hvis kommunerne ikke sørger for at holde de aftaler, de selv indgår, rykker finansministeren til side og gør plads for mit våben. Citat slut.

Med andre ord: Hver demokratisk valgt kommunalbestyrelse skal nu styres af hr. Thulesen Dahl og finansministeren uden nogen som helst seriøs analyse af baggrunden for, at de samlede kommunale budgetter i 2008 indeholdt en større skattestigning end aftalt. Det er ikke det, man har analyseret. Man har ikke kigget på, hvad baggrunden for det er, man har blot sagt, at det vil man ikke acceptere, og så har man opbygget et sanktionssystem over for det uden nogen som helst smålig skelen til, hvilke kolossale omvæltninger kommunerne jo i virkeligheden har været igennem de seneste 2 år.

Det eneste argument, der står tilbage i debatten her, er vel det, som hr. Mike Legarth prisværdigt har forsøgt at fremføre flere gange, nemlig at der er nogle nationaløkonomiske grunde til, at man har ment, man måtte gøre sådan. Så siger jeg bare igen og igen, at så er det da lidt underligt, at man ikke havde nogen nationaløkonomiske anfægtelser ved at forhøje børnechecken og ældrechecken og forskellige andre dejlige ting, blot man selv stod som afsender.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først hr. Erling Bonnesen.

Kl. 19:11

Erling Bonnesen (V):

At den radikale ordfører tolker politikken efter sin helt egen frie fantasi, må stå for den radikale ordførers egen regning. Jeg har i løbet af dagens debat tydeligt markeret, at i Venstre hæger vi om det kommunale selvstyre, og jeg vil også gerne slå fast, at kommunernes skatteudskrivningsret jo ikke er fjernet; den er der jo fortsat. Men det er meget vigtigt, at de skattemekanismer, vi nu lægger op til at få vedtaget, også bliver overholdt efterfølgende. Det redegjorde jeg for i min ordførertale, og dermed skulle tingene jo være bragt på plads.

Men det er sådan set meget interessant at fornemme det, der jo faktisk lå i den radikale ordførers fremstilling i hans egen ordførertale, nemlig at man ikke ønsker de skattemekanismer. Så må der være lagt op til, at kommunerne får lidt fri adgang til igen at begynde at hæve skatterne, så spørgsmålet er helt konkret: Hvor meget ville kommunerne fremover få lov til at hæve skatterne, hvis det var sådan, at De Radikale havde magt, som de har agt? Er der frit løb, eller hvordan er det?

Kl. 19:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:12

Johs. Poulsen (RV):

Jeg går egentlig ud fra, at det er hr. Erling Bonnesen bekendt, at man i mange, mange år med start i 1980'erne og op gennem 1990'erne har haft et aftalesystem, som har baseret sig på frivillighed og tillid, og som stort set har været i stand til at holde de to balancer, der er meget, meget interessante, nemlig at når kommunerne og dengang også amterne står for en stor del af den offentlige økonomi, har det naturligvis stor betydning, at de kan føre en ansvarlig økonomisk politik, men at den principielle frihed til at lade skatteprocenterne afspejle et lokalt valgt serviceniveau, altså hjertebudet i et kommunalt selvstyre, samtidig er fastholdt.

Det er jo det, Venstre nu er i gang med at afvikle, og derfor kan det jo ikke hjælpe noget, at man henviser til, at man selv har sagt mange gange, at man hæger om det kommunale selvstyre, hvis man i gerning og i handling gør det modsatte. Så hænger det jo ikke sammen.

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Erling Bonnesen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:13

Erling Bonnesen (V):

Er det den radikale ordførers konklusion, at man op gennem de sidste mange år stort set har overholdt aftalerne? Det hænger jo ikke ret meget sammen med den tidligere radikale leders svingen med håndtasken. Også dengang De Radikale selv var med i regering, blev der jo svunget godt og grundigt med håndtasken og banket på plads, netop i et forsøg på at få aftalerne overholdt. Det lykkedes ikke helt.

Jeg har også tit hørt Det Radikale Venstre tale meget for, at man skal udvise økonomisk ansvarlighed. Jeg kan forstå, at det synspunkt har man forladt nu, så vi må konstatere, at nu er der altså lagt op til fri bane for kommunale skattestigninger.

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:14

Johs. Poulsen (RV):

Jamen hvis det er den måde, man i Venstres gruppe drager konklusioner på på baggrund af det, der er sagt i dag, kan jeg godt forstå, man er nået frem til de indgreb, man laver her, for så er der en fuldstændig manglende sammenhæng mellem det, der bliver sagt, og det, man konkluderer.

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at kommunernes og tidligere også amternes økonomi ikke skal indgå i en samfundsøkonomisk ansvarlig sammenhæng. Det skal de, og hr. Erling Bonnesen ved også udmærket godt, at det står Det Radikale Venstre for. Det, jeg har sagt, er, at hvis man på forhånd tror, at folk er uansvarlige, og ikke har tillid til dem, fremmer man en sådan adfærd. Hvis man derimod tror, at folk er ansvarlige, og viser dem tillid, fremmer man også ansvarlighed, og vi vil gerne fremme, at man er ansvarlig i kommunerne, for det tror vi er den bedste tilgang til spørgsmålet. Men det gør man altså ikke ved at begynde at styre i en lang række detaljer, hvordan og hvorledes tingene skal fungere i den enkelte kommunalbestyrelse. Det er at udvise mistillid, og det er rystende for os at opleve, at det parti, som var en hæderkronet forsvarer af, at man havde frihed lokalt, fuldstændig har forladt det synspunkt.

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Mike Legarth (KF):

Jeg vil ikke trække debatten i langdrag, men jeg har et enkelt spørgsmål til ordføreren.

Kolding Kommune valgte sidste år at sænke personskatten med 2 promille, men hævede til gengæld grundskylden og dækningsafgiften, så man skaffede sig et plus på 37 mio. kr. Hvad synes Det Radikale Venstre om sådan en manipulation?

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:15

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil i hvert fald ikke kalde det manipulation. Det må man jo selv om. Jeg synes da bestemt, at det er en kommunal afgørelse, og jeg går ud fra, at det flertal, som har gjort det, har haft ganske gode grunde til at gøre det.

Jeg kan forstå, at hr. Mike Legarth ikke har været med i det flertal, som har gjort den gerning. Jeg har jo før oplevet, at der findes folketingsmedlemmer, som har en vis tendens til, hvis de kommer i mindretal i deres kommunalbestyrelse, at der skal tages hævn herinde i Folketingssalen. Det synes jeg ikke er særlig smukt.

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mike Legarth for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:16

Mike Legarth (KF):

Så vil jeg lige gentage det spørgsmål, som Venstres ordfører fremsatte: Hvor meget må skatten stige, hvis det var Det Radikale Venstre, der skulle sætte dagsordenen?

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:16

Johs. Poulsen (RV):

Det er fuldstændig afhængigt af den opgaveportefølje, man lægger hos kommunerne, og de aftaler, som indgås på frivillig basis med Kommunernes Landsforening – naturligvis – som man har haft det i mange, mange år.

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning. Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 19:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg er nødt til at reagere, for jeg bemærkede, at De Radikales ordfører i sin ordførertale valgte at rose Dansk Folkeparti, og så plejer alle alarmklokkerne at ringe hos mig, skulle jeg hilse og sige. Det er der måske også god grund til. Jeg synes, at jeg kunne fornemme, at ordførertalen tog udgangspunkt i skattestoppet som argumentation for at tale imod det her lovforslag, altså hvorfor det overhovedet er nødvendigt, og at den ikke i så stor udstrækning tog udgangspunkt i aftalesystemet.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om man ikke fra De Radikales side vil anerkende, at fremsættelsen af det her lovforslag netop begrundes med, at det er nødvendigt for at sikre det fremtidige aftalesystem.

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:17

Johs. Poulsen (RV):

Nej. Det er nok også hørt en lille smule forkert, hvis Dansk Folkepartis ordfører opfattede det sådan, at jeg roste Dansk Folkeparti. Jeg ønskede Dansk Folkeparti tillykke, og det er ikke det samme som at rose.

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 19:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen så skal jeg beklage, at jeg har taget imod det, som om det var en ros. Det skal man passe på med. Jeg er så kun blevet bekræftet i min hypotese. Men jeg vil så gerne spørge ordføreren om noget helt andet, for det blev også nævnt, at man nu vil binde kommunerne på hænder og fødder med hensyn til økonomien, man vil bestemme skatten, og man vil bestemme anlægsudgifterne osv.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ikke ordføreren er bekendt med, hvilket niveau både anlægsbudgetterne og serviceudgifterne ligger på i kommunerne. Begge dele ligger jo historisk højt. Kan ordføreren ikke bekræfte det? Hvis ordføreren så mener, at det, at man aldrig nogen sinde giver folk mere, end de har i dag, er et tegn på at binde dem, hvordan kan det så være foreneligt med at mene, at man har taget noget fra dem?

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:18

Johs. Poulsen (RV):

Jeg kan bekræfte over for hr. Hans Kristian Skibby, at kommunernes budgetter på både driftssiden og anlægssiden er historisk høje i 2008, det var de også i 2007, 2006, 2005, 2004, 2003, 2002, 2001, 2000, 1999, 1998, 1997, 1996, 1995 og bagud, fordi de stiger hvert år. Det, der er interessant, er naturligvis, hvorvidt de kommunale budgetter følger med den almindelige vækst, der er i samfundet, og om man der kan siges at have tilsvarende andel i velstandsfremgangen. Men det er jo naturligvis sådan, at når et samfund har velstandsfremgang, er der også baggrund for vækst.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Undskyld! Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 19:19

Rasmus Prehn (S):

Nu er der jo væltet en række borgerlige spørgsmål over på den stakkels radikale ordfører, og derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål. I forbindelse med de høringssvar, der er givet, giver Kommunernes Landsforening udtryk for, at man reelt fratager kommunerne muligheden for selv at bestemme deres skatteudskrivning, men det er jo ikke kun KL, der siger det, der er jo også flere andre eksperter osv., der giver udtryk for det.

Kan ordføreren prøve at uddybe lidt, hvordan man rent faktisk med det her lovforslag foretager et overgreb på kommunerne, sådan at kommunerne faktisk mister den styremulighed, de tidligere har haft for selv at bestemme de her ting?

Kl. 19:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:20

Johs. Poulsen (RV):

Jeg synes jo, det er helt oplagt, at det, der sker med det her lovforslag, reelt er, at man samlet set, men til en vis grad også individuelt, forhindrer skattestigninger fremover. Det er ikke, fordi jeg står og advokerer for, at man skal have skattestigninger. Jeg advokerer rent faktisk for et principielt synspunkt, nemlig at der skal være plads til, hvis man ønsker lokalt selvstyre, at man lokalt kan beslutte sig for, at der skal ske ændringer i forhold til det niveau, man kører på. Det er den principielle debat, og det synes jeg faktisk er ret vigtigt, at vi tager den. Det er også

den debat, både Kommunernes Landsforening og dem, der i øvrigt har deltaget i debatten, i hvert fald nogle af dem, har omtalt.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi her i Folketinget ikke bare gør alting til et spørgsmål om en krone og en øre mere eller mindre, men at vi også forholder os til, om der er nogle principper på spil. Jeg har så efter fattig evne forsøgt at gøre klart, at de to partier, som i hvert fald historisk set vel har stået for, at det var vigtigt at have et kommunalt selvstyre, altså har forladt det synspunkt, og det synes jeg naturligvis er kedeligt. Til gengæld er jeg glad for, at der trods alt er andre, der fortsat forfægter vigtigheden af at have et kommunalt selvstyre.

Kl. 19:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:21

Rasmus Prehn (S):

Vi er rigtig glade for det svar, der bliver givet her. Ligesom De Radikale har vi det også sådan i Socialdemokratiet, at vi faktisk synes, det er vigtigt, at man gør alt, hvad man kan i kommunerne, for at holde skatterne i ro. Det er jo ikke meningen, at man bare skal sætte skatterne op. Det, vi også oplever, er jo, at man ude i kommunalbestyrelserne er meget optaget af det her. Man ser det faktisk som en prestige i sig selv at holde skatten i ro. Altså, der er ingen, der har lyst til at hæve skatten.

Men der er, som også den radikale ordfører siger, noget principielt i det her – noget meget principielt – nemlig muligheden for selv at justere lidt, selv tage stilling og selv at beslutte. Det er hele lokaldemokratiet, det er hele det decentrale styre, som er i spil her. Jeg synes, det er utrolig godt, at den radikale ordfører påpeger det og også det besynderlige i, at et parti som f.eks. Venstre, som jo altid har stået for det decentrale, lige pludselig er gået over i den anden grøft, og det lige pludselig er maksimalstat og maksimal styring, som er i fokus.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:22

Johs. Poulsen (RV):

Jamen det var jo derfor, jeg roste Dansk Folkeparti. Nu kalder vi det så ros – den her gang – for det, man har opnået. Det er jo ikke en ros, som jeg synes jeg ville uddele som ros, men jeg anerkender, at man meget dygtigt fra Dansk Fol-

kepartis side har fået forfægtet sine synspunkter på det her område, for Dansk Folkeparti har længe talt for, at der kom en langt strammere styring og en individuel styring af kommunerne. Det er vel også, fordi Dansk Folkeparti oplever, at man har meget større indflydelse i forbindelse med finanslovforhandlingerne herinde i forhold til at kunne gøre forskellige tiltag, som man måske ikke oplever man helt på samme måde kan gøre i kommunerne, og da man så kan blive afsender herinde i stedet for, sker det altså på bekostning af kommunerne.

Det er jo dygtigt gjort, men det, der er det underlige, er jo, at regeringspartierne er hoppet med på vognen.

Kl. 19:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Er der flere korte bemærkninger? Det er der ikke. Tak til ordføreren. Næste ordfører er Enhedslistens ordfører, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 19:23

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er jo mange fordele ved at blive gammel. En af fordelene er, at man kan huske mange ting. En af de ting, som jeg husker, var dengang, Venstre gik til valg under parolen om det nære Danmark, at man altså skulle bringe tingene ud så tæt på borgerne som muligt, hvor beslutningerne skulle træffes. Man kunne forestille sig, at der dengang havde været en socialdemokratisk minister, der havde sagt: Jamen det er fuldstændig rigtigt, at alle beslutninger skal træffes ude i kommunerne, men vi bestemmer naturligvis, hvor mange penge I får fra staten, og vi bestemmer også, hvad I skal opkræve i skat. Når det nu er Venstre og Socialdemokratiet, kunne det jo selvfølgelig være, at Socialdemokratiet havde sagt: I skal mindst opkræve det og det i skat. Men jeg ved godt, hvad reaktionen fra Venstre havde været dengang. Man havde harmdirrende talt imod dette socialistiske, centraliserede statsstyre.

Det var så synspunktet dengang. Det synspunkt har man så forladt nu, og det har man jo, fordi man har et politisk problem. Det politiske problem er, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har besluttet sig for, at væksten i det offentlige forbrug skal være væsentlig mindre end væksten i det private forbrug. Det har man forsøgt at gennemføre ved at lave nogle aftaler med kommunerne og Kommunernes Landsforening, der skulle sikre det. Kommunalpolitikkerne, som så skulle stå for udførelsen af

det her, skulle stå for det hårde arbejde med at overbevise borgerne om, at det var bedre, at de selv beholdt pengene. Til gengæld måtte de se, at skoler og daginstitutioner osv. forfaldt. Det var de så ikke i stand til at overbevise borgerne om.

Borgerne har jo gentagne gange stillet krav om at få velfærdsforbedringer og sagt, at de er helt indstillet på at betale mere i skat. Jeg har stået i Århus, jeg har stået i Aalborg og talt med unge mennesker, som hævdede, at de sådan set var borgerlige, men som havde den klare opfattelse, at de ikke kunne forstå, hvorfor man ikke i kommunen, når man nu vil det i kommunen, kan få bedre vilkår i daginstitutionerne ved at betale lidt mere i skat.

Det, som nogle kommuner har gjort, er, at de, fordi de har været stillet over for meget omfattende krav, protester og reaktioner fra borgerne, har sat skatten op. Det er beklageligt for Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Resultatet af det er jo, at væksten i den offentlige sektor er blevet betydelig større, end det var planlagt. Det skal dog siges, at regeringspartiernes medlemmer indimellem bruger det resultat, som de har gjort hvad de kunne for at bekæmpe, til at sige: Vi ønsker ikke at skære så meget ned, som vi sagde vi ville.

Det er så bare, fordi deres politik ikke lykkes.

Når det nu er sådan, at en vigtig del af det kommunale selvstyre er, at kommunerne kan skræddersy deres velfærdsydelse efter netop deres borgeres behov og vel at mærke også efter, hvordan borgerne selv opfatter at deres behov er. Det er jo det, det også handler om i politik. Det er også en politisk prioritering, om man hellere vil prioritere et privatforbrug end et offentligt forbrug. Det fører selvfølgelig til forskellige omkostninger og bliver afspejlet i forskellige skatteniveauer rundt omkring i kommunerne, og de her lovforslag, som vi behandler i dag, lukker i realiteten kommunernes mulighed for at prioritere velfærdsydelse og finansiere dem igennem kommuneskatten. Det er ikke så mærkeligt, for det er formålet!

Jeg synes bare, at man så måske skal lade være med at lade, som om man er vældig optaget af det kommunale selvstyre.

Det lovforslag, som vi så behandler her, har specifikt den konsekvent, at det fra den 1. januar 2009 ikke længere vil være muligt at skattefinansiere et midlertidigt øget aktivitetsniveau i en kommune, medmindre der samtidig i andre kommuner er behov for at sænke skatterne. Det

kan godt være ganske kompliceret, og det kan også være, at der i nogle kommuner faktisk er en ændret udgiftsstruktur osv., og hvis kommunerne går i gang med at forsøge at tilpasse skatten efter det og sætte skatten op, er forudsætningen for, at man ikke efterfølgende bliver straffet, at der er andre kommuner, der har den præcis modsatte udvikling.

Der er jo ikke nogen tvivl om – synes jeg – at et sådant forslag i væsentlig grad svækker det kommunale selvstyre, fordi en af grundstenene i det kommunale selvstyre efter Enhedslistens opfattelse er, at en kommune kan vælge at øge et serviceniveau ved samtidig at hæve skatten.

I modsætning til Venstre og De Konservative, der åbenbart har det synspunkt, at det at have en finger med i spillet, også når det handler om indtægterne, er en vigtig betingelse for at være uafhængig og selvstændig, så mener Enhedslisten faktisk, at det er selve grundprincippet, at man er i stand til selv at sætte skatten op.

Lad mig bare sige, at det er min oplevelse igennem mange år i politik, at der findes borgere og politikere – også i kommunerne – som lægger meget vægt på, at skatten ikke stiger.

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren i sin egenskab af fungerende velfærdsminister.

Kl. 19:28

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Det kan jo være meget passende for mig – godt nok på en kedelig baggrund – at få min debut som velfærdsminister på et spørgsmål om den kommunale skatteudskrivning. Det synes jeg er en lidt tryk begyndelse. Selv om jeg er på udebane, føler jeg mig trods alt en smule på hjemmebane.

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den støtte, der ikke overraskende er kommet til forslaget fra Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, som er enige med regeringen i, at det er vigtigt, når man laver en aftale om, hvordan den kommunale økonomi skal udvikle sig i en periode, at det så også er en aftale, der overholdes, og at lovforslaget her sådan set har til formål at styrke kommunernes tilskyndelse til at overholde de aftaler, der bliver indgået.

Hvad er baggrunden egentlig? Baggrunden er, at kommunerne i 2008 har budgetteret skattestigninger – ikke for et lille ubetydeligt beløb, men for 1,4 mia. kr. mere end aftalt – og for at kunne opretholde et samarbejde baseret på afta-

ler er grundsynspunktet altså, at aftalerne overholdes. Det kan godt være, at det er overraskende for nogen, men jeg kommer fra en egn af landet, hvor man er vant til, at en aftale er noget, man overholder, og hvor man er enig om, at man skal sikre, at det, man aftaler, også er det, man gør. Og derfor lægger man, når man indgår en aftale, afgørende vægt på, at det også er en aftale, der overholdes.

Vi må sige, at det ikke er det, vi har oplevet i år – beklageligvis. Det er jo i tidligere år lykkedes at overholde den aftale, som regeringen har lavet, faktisk baseret på de samme principper om, at vi laver en fælles aftale med Kommunernes Landsforening, der efterfølgende går ud og sikrer, at den bliver overholdt på både udgiftssiden og skattesiden. Det er faktisk i en årrække lykkedes med det aftalesystem, der er baseret på frivillige aftaler, som efterfølgende er blevet overholdt.

Men vi må så kunne konkludere, at det ikke har været nok, til at aftalen for 2008 kunne overholdes, og derfor er vi nu kommet med et forslag, der indeholder en kombination af både individuelle og kollektive sanktioner, hvis der fremover sker et brud på skatteaftalen. Det vil sådan set styrke kommunernes incitament til at samarbejde om at kunne overholde aftalen. Og KL vil i eventuel forlængelse af økonomiaftalen kunne påtage sig sådan en vis rolle i forbindelse med at koordinere de kommunale ændringer af skatten – skatteforhøjelser og skattnedsættelser – for det er jo en af de myter, som utrolig mange her i salen også har holdt fast i, nemlig at vi med forslaget her låser kommunernes skatteopkrævning fast, så der ikke i en eneste kommune kan ske en ændring på nogen vis. Jo der kan da så. Hvis der samlet set under ét med kommunerne sker en tilpasning, sådan at aftalen overholdes, kan der godt være kommuner, der sætter skatten op, hvis der tilsvarende er kommuner, der sætter skatten ned.

Den udveksling af skattniveauer har der faktisk været hvert eneste år, siden regeringen tiltrådte i 2001. Hvert eneste år har der været en sådan udveksling af skatteforhøjelser og skattnedsættelser. Det, der er nyt, er, at aftalen nu er brudt, fordi skatten er sat op med 1,4 mia. kr. mere end det, der var aftalt.

Så det er sådan set en rettelse af det, man kan kalde en systemfejl i det nuværende system, hvor der er en tendens til, at den samlede kommunalskat stiger, hvis der ikke er en klar sanktion. Og derfor giver vi kommunerne et skub til

at prioritere stabile skatter set under ét. Man kan sige, at kommunerne får en direkte økonomisk interesse i, at budgetterne holdes, og at de aftaler, der er indgået, også er aftaler, der bliver respekteret.

Sagen er jo den, at jeg ikke tror, der er nogen, der har et ønske om at lave individuelle aftaler. Jeg tror, at man fra kommunernes side og naturligvis fra KL's side, men så sandelig også fra regeringens side, kan spørge: Er der en aftagende interesse i, at det nuværende aftalesystem mellem regeringen på den ene side og KL som kommunernes samlede repræsentant på den anden side bevares? Der er det naturligvis også vigtigt, at der er en sikkerhed for, at de ting, der bliver aftalt, også er dem, der kommer til at blive virkelighed efterfølgende.

KL 19:33

Med hensyn til de kommentarer, der har været undervejs, vil jeg allerførst takke hr. Per Clausen. Jeg håber ikke, det kommer hr. Per Clausen til skade, at jeg starter med at takke ham. Jeg vil gerne takke hr. Per Clausen for i sin ordførertale at sige, at væksten i kommunerne har været højere end planlagt. Det er sådan set meget rart, når vi tager den følgende debat, at vi er enige om, at udgangspunktet er, at der har været vækst i de kommunale budgetter og vækst i det kommunale forbrug. Det synes jeg er et meget godt udgangspunkt, og det har jeg sådan set bare noteret ned til eventuel senere brug i dagens debat: at hr. Per Clausen anerkender, at der er vækst og har været vækst – endda højere vækst, tror jeg, hr. Per Clausen sagde – end det, som regeringen har planlagt. Det er sådan set meget passende.

Hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokraterne sagde, at partiet ikke støttede forslaget, fordi man langt hellere ville styre med tillid. Jamen problemet var jo, når man skruer tiden tilbage til dengang, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet sad i regering, at man da ikke styrede. Jo, man gennemførte en aftale, hvoraf det typisk fremgik, at aftalen bestod i, at skatterne fra kommunernes side ikke skulle stige, men det gjorde de så år efter år efter år. Op igennem 1990'erne oplevede vi, at det, som reelt var den socialdemokratiske version af styring var en ikkestyring, for man lod stå til og kunne opleve, at den kommunale skat på 10 år steg med 10 pct. – ikke ti procentpoint, men 10 pct., fra vi gik ind i årtiet, og til vi gik ud af årtiet. Derfor er der en problemstilling ved at vælge den socialdemokratiske model, for det er ikke et spørgsmål om at

styre med tillid eller noget som helst andet, det var nemlig slet ikke styret.

Nu har jeg jo så den fornøjelse også at være skatteminister, og da vi tidligere på måneden havde diskussionen om, at staten ville sænke bundskatten for at sikre en overholdelse af skattestoppet, kunne jeg mærke, at der hos Socialdemokraterne endelig var en, der havde fundet visdommen bag skattestoppet og virkelig brændte for at sikre en effektiv og håndfast håndhævelse af skattestoppet og at sikre, at statskatten blev sat ned. Så undrer det mig bare, at den ild brænder ud så hurtigt, at Socialdemokratiet nu står her i dag og ikke vil være med til at indføre de værktøjer, der netop kan sikre, at kommuneskatten bliver holdt i ro, og at skattestoppet bliver overholdt. Jeg vil egentlig håbe, at den socialdemokratiske kommunalordfører vil tage en kop kaffe i en af de mange socialdemokratiske kaffeklubber med den socialdemokratiske skatteordfører og lige prøve at få afstemt tonelejet efter, om man virkelig brænder for en overholdelse af skattestoppet, eller om det sådan lidt er op til kommunernes forgodtbefindende, om det skal overholdes eller ej.

Jeg må også konstatere, at det i hvert fald ikke for mig stod klart efter at have hørt på hr. Johs. Poulsen, hvilket niveau, hvilken grænse der egentlig ville være for den kommunale skattestigning, hvis det var sådan, at Det Radikale Venstres politik var gældende. Derfor kunne jeg jo godt forstå, at hr. Erling Bonnesen ikke følte, at han fik noget svar, for jeg sidder tilbage med den samme holdning nu, nemlig at der egentlig ikke er nogen defineret radikal grænse for, hvor meget kommuneskatterne egentlig må stige. Jeg vil sige, at man så som demokrat kan glæde sig over, at det endnu engang er muligt at påvise en klar forskel på Det Radikale Venstres og regeringens politik.

KL 19:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to, der har bedt om ordet for en kort bemærkning. Først er det hr. Rasmus Prehn.

KL 19:37

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan starte med at berolige skatteministeren med, at vi er meget optaget af, at skatterne ikke stiger i kommunerne. Vi kan jo se, at man igennem de sidste mange år faktisk har været rigtig god til at holde skatterne i ro i kommunerne – det har vi tillid til.

Jeg synes, det er meget interessant, at ministeren var inde på det her med, at ministeren kom-

mer fra en egn af landet, hvor man overholder de aftaler, man har lavet. Jeg kom så til at tænke på, om det er, fordi den tidligere finansminister hr. Thor Pedersen kommer fra en anden egn af landet, at han har skrevet det her svar i juni måned til Finansudvalget, hvor han skriver, at der i forbindelse med aftalen ikke er fastsat en grænse for anlægsudgifterne i 2008.

Altså, det er jo ikke blevet overholdt; der er jo kommet et loft nu. Så man er løbet fra sin aftale. Er det simpelt hen et udtryk for – når vi taler om regionale forhold – at hr. Thor Pedersen, der i hvert fald det meste af tiden opholder sig i Vestsjælland, eller hvor det er, ikke har samme tilgang til det med at overholde sine aftaler, som man har i Vestjylland, hvor skatteministeren kommer fra?

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 19:38

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):
Nej, jeg skal sige, at jeg kender hr. Thor Pedersen så ganske udmærket, at jeg klart kan sige, at hr. Thor Pedersen er blandt de politikere, som måske klarest har sikret, at aftaler, der indgås, også bliver overholdt.

Det, som hr. Rasmus Prehn læser op her, er sådan set en konstatering af, at der ikke i aftalen var indgået aftale om et loft over anlægsudgifter. Og det tror jeg naturligvis er korrekt, når svaret er sådan, som hr. Rasmus Prehn læser det op.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Rasmus Prehn for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:38

Rasmus Prehn (S):

Så er der i hvert fald tale om, at den daværende finansminister hr. Thor Pedersen ikke har kunnet holde det løfte, han gav her i juni måned, for der blev jo skrevet, at der ikke var noget loft, og alligevel dukker der et loft op. Og der er jo en anden partikollega til skatteministeren, nemlig formanden for Kommunernes Landsforening, Erik Fabrin, som har sagt – han har i øvrigt også skrevet det i et brev fra Kommunernes Landsforening til finansministeren – at der er tale om et aftalebrud.

Er det den nye stemning i Venstre, at man siger ét og gør noget andet, og at hvis man laver en skriftlig aftale, så kan vi ikke regne med den?

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 19:39

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):
Nej, tværtimod. Grunden til, at vi står her i dag, er jo, at aftalen ikke er blevet overholdt. Grunden til, at vi står her i dag, er jo, at vi kan se, at Kommunernes Landsforening ikke har kunnet overholde den aftale, der blev indgået samlet for den kommunale skatteprocent i 2008.

Jeg forstår simpelt hen ikke Socialdemokratiet, når man på den ene side siger, at man gerne vil sikre, at skatterne holdes i ro, men at man på den anden side ikke vil have nogen sanktioner, hvis ikke det sker. Man vil ikke have nogen værktøjer, man vil ikke gøre noget som helst andet end det, man gjorde i 1990'erne, nemlig en ikkestyring, hvor resultatet var ganske klart: Skatterne på den kommunale side steg og steg, på trods af hvad den daværende socialdemokratiske finansminister aftalte år efter år med Kommunernes Landsforening.

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 19:40

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil gerne tage tråden op fra skatteministerens svar til mit indlæg, som jo primært gik på, at det eneste, der var interessant, var, at den radikale ordfører ikke ville svare på, hvor meget de kommunale skatter må stige. Det gjorde jeg jo rent faktisk. Jeg svarede, at det jo er afhængigt af, hvilke opgaver man tillægger kommunerne, og de rammer, man opstiller for det, og de aftaler, man laver i den forbindelse.

Man kan jo næsten modsat spørge: Har Venstre den opfattelse, at uanset hvad, så må de kommunale skatter ikke stige?

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det den fungerende velfærdsminister.

Kl. 19:40

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):
Vi har i hvert fald den opfattelse, at når vi har indgået en aftale om, hvilket udgiftsniveau kommunerne skal have i det kommende år, sikrer vi, at deres skatteindtægter plus det bloktilskud, de får fra kommunen, plus det udlignings-tilskud, der måtte være, er stort nok til, at de kan leve op til de udgifter, der er. På den måde aftaler vi år for år, hvad udgiftsniveauet er, og sikrer

år for år, at den tilstrækkelige økonomi er til stede for, at der er dækning for de samlede udgifter, vi aftaler med Kommunernes Landsforening. Det synes jeg er en meget fair og sober måde at lave en aftale på, og jeg ærgrer mig over, at den aftale ikke er blevet overholdt, for så stod vi her ikke i dag.

Kl. 19:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Johs. Poulsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:41

Johs. Poulsen (RV):

Når man tager i betragtning, hvad ministeren før sagde i sit svar til mig, får det jo næsten et komisk skær, at han overhovedet ikke svarede på det, jeg lige spurgte om. Jeg spurgte nemlig, om det er sådan for Venstre og for regeringen, at kommunale skatter aldrig nogen sinde må stige uanset hvad. Det er jo samme type spørgsmål, som man stillede til mig om, hvor meget de må stige. Men det kan man jo ikke diskutere uden indhold. Og derfor kan man spørge igen om det samme, men det vil skatteministeren så ikke svare på.

Jeg vil også godt hæfte mig ved det der med den egn, som skatteministeren kommer fra, for den kender jeg også en lille smule til. Og det er jo rigtigt, at der forsøger man at gøre det sådan, at en aftale en aftale, og at den overholder man. Men det betyder jo ikke, at når man så har lavet en aftale, så skriver man ensidigt yderligere et element i, og så kommer man bagefter og siger: Det skal du også overholde. Det var jo faktisk det, man gjorde fra regeringens side på anlægs-siden.

Kl. 19:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:42

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Det betyder så, at hr. Johs. Poulsen anerkender, at den aftale, der er indgået, er brudt, og det synes jeg sådan set ikke at der har været tilløb til at erkende fra Det Radikale Venstres side tidligere. Så det er jeg glad for.

Så vil jeg vende tilbage til det foregående spørgsmål. Jeg mener sådan set, at svaret er ganske klart: Vi aftaler, hvilket udgiftsniveau der skal være, sammen med Kommunernes Landsforening, og så går vi ud fra, at skatten er i ro. Og jeg mener ganske klart, at kommuneskatterne ikke skal sættes op. Hvis vi så aftaler et højere udgiftsniveau for kommunerne, skal vi også fra

statens side være med til at finansiere det gennem et højere bloktilskud, og det bliver gennemført år for år. Men ønsker jeg, at kommuneskatterne skal op? Nej. Og jeg kan tilføje, at jeg sådan set heller ikke ønsker, at andre skatter skal op. Det er det, der er skønheden ved et skatte-stop.

Kl. 19:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 19:43

Flemming Bonne (SF):

Ja, en ganske kort en.

Nu havde ministeren ingen bemærkninger til mit indlæg. Det kan jeg være meget tilfreds med, men jeg har så en enkelt kort bemærkning her. Det er til skatteministerens bemærkning om, at KL ikke har kunnet overholde den indgåede aftale. Jeg går ud fra, at skatteministeren godt er klar over, at KL ingen instruktionsbeføjelser har over for kommunerne. KL er en interesseorganisation, og det ved skatteministeren, det ved velfærdsministeren, og det ved finansministeren. Det er derfor, at jeg nogle gange i dag har sagt, at vi bliver nødt til at kigge på det her aftalesystem, således at regeringen også påtager sig sit ansvar, netop det fordelingspolitiske ansvar, for det er jo sådan, at de 98 kommuners behov er så vidt forskellige. Man kan ikke bare lade som om, man forhandler med en kommune. Så nemt er det altså ikke.

Kl. 19:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:44

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Jeg tager udgangspunkt i, hvad det er for et aftalesystem, vi har i dag. Det er et aftalesystem, hvor regeringen forhandler med en kommunal modpart, en samarbejdspartner i form af Kommunernes Landsforening, og det er det aftalesystem, jeg mener er stærkest, fordi jeg tror på, at vi får en bedre aftale, end hvis vi skulle ud og lave 98 individuelle aftaler med de enkelte kommuner, og så er det en aftaleparts opgave at arbejde for at sikre, at aftalen overholdes. Vi må bare konstatere, at KL ikke har kunnet levere en overholdelse af den aftale, der er indgået. Vi har set tidligere, at KL gennem dialog, drøftelse, samtale med enkeltkommuner har formået at få ændret på f.eks. kommunernes planlagte skatteændringer, sådan at kommunerne under ét overholdt aftalen. Vi må bare konstatere, at det

ikke er tilfældet i år, og derfor står vi i den situation, at KL ikke har kunnet overholde den aftale, de har indgået. Jeg mener faktisk, at hvis vi fremadrettet skal have et aftalesystem, skal det være på basis af, at vi har tillid til, at aftalerne overholdes.

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Bonne for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:45

Flemming Bonne (SF):

Jeg mener så til gengæld, at tiden er inde til, at regeringen i et helt andet toneleje end det, den bruger i dag, tager en fornuftig dialog med Kommunernes Landsforening om, hvordan vi sikrer et nyt aftalesystem, som er i stand til at operere på en sådan måde, at man siger, at forskellige kommuner skal have forskellig behandling. Det har intet at gøre med, at vi nu skal have et individuelt system. Nej, vi må bede os fritaget fra det! Men vi kan sagtens have en forhandling, som sikrer, at der tages større hensyn til de forskelle, der er i kommunerne. Det tror jeg nemlig vil lette på mange af de problemer, vi har i dag.

Kl. 19:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:46

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Jeg vil starte med at bede om tilgivelse for, at jeg ikke kan hver eneste års kommuneaftale i hovedet. Det er varslet lidt for kort, til at jeg kan præstere. Men hvis jeg får tid til at læse det op, er jeg sikker på, at jeg kan nævne en række år, hvor aftale er indgået mellem regeringen og KL, hvor kommunerne individuelt har tilpasset, hvilke kommuner havde behov for en højere vækst end andre, hvilke kommuner kunne klare sig med en lavere vækst, hvilke kommuner havde behov for at sætte skatten op, og hvilke kommuner kunne sætte skatten ned, sådan at man samlet overholdt aftalen. Det havde jo været den rigtige måde at fortsætte på også ind i 2008. Vi må bare konstatere, at sådan gik det ikke, og hvis vi skal sikre, at der er en fremtidig tillid til aftalesystemet, kræver det, at vi styrker incitamenterne til, at Kommunernes Landsforening og kommunerne overholder de aftaler, der indgås, og det er sådan set det, lovforslaget i al sin enkelhed går ud på.

Kl. 19:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Er der yderligere korte bemærkninger? Det er der ikke. Tak til den fungerende velfærdsminister.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om regulering af statstilskuddet til kommunerne i 2009.

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 19:47

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 19:48

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Med økonomaftalen mellem KL og regeringen i juni 2007 fik kommunerne penge til at lægge danmarkshistoriens største kommunale budgetter i 2008, og dog sprængte kommunerne alligevel budgetterne og rammen. Kommunerne har i deres budgetter for 2008 budgetteret med serviceudgifter, der ligger 0,9 mia. kr. over det aftalte niveau, og regeringen har dog accepteret kommunernes overskridelser. Til gengæld må det sikres, at kommunerne ikke bidrager til den økonomiske overophedning ved at sprænge de nye, udvidede budgetter for 2008.

Derfor foreslår regeringen nu med dette lovforslag, L 174, individuelle modregninger i bloktilskuddet for 2009, i tilfælde af at kommunerne under et overskrider henholdsvis de budgetterede serviceudgifter og de budgetterede anlægsudgifter. Den samlede nedsættelse vil svare til den eventuelle samlede overskridelse i regnskabene af henholdsvis de budgetterede serviceudgifter og anlægsudgifter for 2008. Overskri-